

Lőrincz Judit Livia mesekönyve, amiből versenyeztek a gyerekek, édesapja Leslie L. Lawrence, azaz Lőrincz L. László révén került hozzánk még tavaly. Elolvasva azonnal tudtam, hogy megvan a következő verseny témája. Nemcsak a téma lett meg. Maga az író is szívesen jött a gyerekek közé. Első felkérésre igent mondotta meghívásra. Eljött, itt volt, beszélgetett, elvárásolt mindenkit közvetlenségével.

Milyen a jó gyerekkönyv?

Először is nem félelmetes! Ez nem csak a szövegre, hanem a rajzokra is vonatkozik. Aztán humoros legyen, mert ha vicces, leköti a gyerekeket, nem unják. Továbbá szórakoztató, élvezetes. Legyen egy jól körülhatárolt folyama a történetnek eleje, közepe a konfliktussal, majd a megnyugtató megoldás a végén. A mai, modern mesék nagyon mások a klasszikus mesékhez képest. Én a klasszikus meseírás képviselője vagyok.

Miért ír gyerekkönyveket?

Szeretem olvasni a meséket, és szeretem a gyermekeket.

A verseny témája Balambér és Bonifác, a két bálnaborjú kalandjairól szóló mesekönyv volt.

Honnan jött a bálnák ötlete?

Egy olyan állatot kerestem, amelyik tud „menni”, vándorol, ezáltal számos helyszínt meg lehet mutatni.

Sokat búvárokodtam, ezért régóta ismerem a vízi világot.

Könyveiben nincs erőszak. Tudatosan?

Igen. A konfliktusok hétköznapi, emberi problémák, amik a gyerekekkel is megtörténnek. Olyan helyzetek, amikkel nap, mint nap szembesülünk. Nem a durva, verekedős világba vezetem őket. Az erőszakot elítélem. Bármilyen fajtaival is találkozik a kisgyermek, az mély nyomot hagy benne. Sajnos, nem lehet teljesen kiküszöbölni, kizárni a mindennapokból, mert egy kisfiú talán genetikailag is fiús játékot játszik, például puskával lövöldöz. Valahogy zsigerből jön ez nekik. Nem lehet távol tartani őket ettől, de nem szabad erősíteni ezt a vonalat.

A természetet, annak sokszínűségét, változatosságát és szépségét mutatta meg a bálnák életén keresztül. Környezetvédőnek tartja magát?

Nem vagyok harcos környezetvédő, aki tüntetésre jár, de az alapvető normákat betartom, és erre neveljük két gyermekünket is. Ilyen, hogy nem dobunk el szemetet az utcán, ha kirándulunk - amit elég gyakran teszünk -, külön nejlonzacskót viszünk a hulladéknak. Szeretjük a természetet, növényeivel és állataival együtt.

Mennyire népszerűek a gyerekek körében a könyvek?

Nagyon! Saját környezetemből kiindulva mondom ezt. Leveszik a polcra, lapozzák, nézegetik őket. Sok mesét kívülről tudnak. Bár a mai világban nagy konkurenciája van a könyveknek. És ez elsősorban nem a televízió. A számítógép vezet.

Saját könyveit hogyan fogadta a szakma és az olvasóközönség?

Nagyon jó kritikákat kaptam. Aki olvasta, az elégedett volt vele. Jól sikerült teríteni is, ezáltal számos helyre eljutottak a kötetek.

Milyen témájú könyvön dolgozik jelenleg?

Több témán is dolgozom egyszerre. Az egyik pókokról fog szólni. Kislányom rajong minden ízeltlábúért, rovarért, míg én nem. Nagyon nem. De leányom rajongása átszabta véleményemet róluk. A gyerekek érdekesnek, viccesnek, jópofának tartják ezeket az állatokat, melyektől a felnőttek már undorodnak. Most póktanból képezem magam. Ezt inkább kedvtelésből írom, nem tudom mikorra lesz kész. Karácsonyra jelenik meg egy gyerekkönyvem, de erről nem szeretnék többet mondani. Legyen meglepetés.

Gyakran dedikál édesapjával együtt?

Ősszel sok helyen voltunk az országban. Karácsony előtt jelent meg mindkettőnknek új könyve, így egyszerre lehetett a családtagoknak ajándékot venni. Apunak is karácsonyra jelent meg újra két gyerekkönyve az „Utazz velünk tevekaravánnal” és a „Nagyszakállú Kecskéapó”. Az eladási listán fej-fej mellett állunk!

Mennyire jó az ismert író lányának lenni?

Nehéz kérdés. Nekem ő elsősorban az apukám, nem az író. Jó és nem is egyszerre. „Te vagy a Lőrincz László lánya?”- állandóan ezzel jönnek. Másrészt nagy az elvárás, hisz, apuhoz mérnek és viszonyítanak. És van egy olyan réteg, akiknek apu műfaja ponyva, ezért engem is a ponyvaíró lányának tekintenek. Természetesen előnye is van, hisz tapasztalata, ismertsége révén rengeteget tud segíteni is.

Én mindig arra koncentrálok, ahol valami pluszt kapok. A pozitív visszajelzés felé fordulok, abból merítek. Mindenkinek nem lehet megfelelni!

Köszönöm a beszélgetést és, hogy megtisztelt minket jelenlétével!

Bokor Livia (HCJD)